

52de Møde.

Onsdag den 10. Januar 1934 Kl. 13.

Anden Næstformand (Parkov): I Formandens Sygdomsforfald har jeg i Forening med Landstingets Formand overbragt Hans Majestæt Kongen Rigsdagens Lykønskning i Anledning af Aarsskiftet. Kongen udtalte sin bedste Tak herfor og gengældte Hilsenen med Ønsket om Lykke og Velsignelse over det Arbejde, der skal udføres her i Tinget i den kommende Tid til Gavn for Folk og Land.

(Medlemmerne paahørte staaende Næstformandens Udtalelse).

I Skrivelse af 8. ds. meddeler Undervisningsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Folkeskolen.

Finansudvalget har afgivet Betænkning over Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1934 til 31. Marts 1935.

Eksemplarer af Betænkningen samt Listen over Ændringsforslagene er omdelt.

Finansudvalget har afgivet Betænkning over de til Udvalget henviste Andragender.

Eksemplarer er omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1925 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Erstatning for Erhvervs-sygdomme.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1671).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Ordføreren (Schrøder): Indstillingen fra Udvalget er enstemmig, og jeg skal derfor nøjes med at anbefale det høje Ting at vedtage dette Forslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg tillader mig at takke Udvalget for dets hurtige Behandling af og Tilslutning til Forslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 86 Stemmer.

Anden Næstformand (Parkov): Der vil nu blive givet Landstinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Uden for Dagsordenen har Undervisningsministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): I dette Land, hvor der har været Undervisningspligt i snart 200 Aar, siden 1739, har man ofte glædet sig — og med Grund — over vor Folkeoplysnings høje Stade, men der er en Fare derved — en saadan Glæde bliver, for ofte gentaget, Selvros —, nemlig den Fare, at man slaar sig til Ro med det vundne og glemmer, at Udviklingen stadig gaar sin Gang, ogsaa i andre Lande, saaledes at man en skønne Dag, eller en mindre skønne Dag, kan opdage, at man i Virkeligheden er i Færd med at sakke bagud. Det gælder ogsaa den danske Folkeskole. For mere end en halv Snes Aar siden har Nabolande til Danmark, Sverige og England, gjort betydelige Fremskridt, medens vi stadig staar stille. I Sverige er der gennemført en obligatorisk Ungdomsskole; i England, hvor undervisningspligten kom langt senere end herhjemme, den er ikke mere end et Par Menneskealdrer gammel, har man for en halv Snes Aar siden givet Grevskaabsraadene Bemyndigelse til at udvide Skolepligten til 15 Aars Alderen, og dette er allerede gennemført i stor Udstrækning. Det er da intet Under, at Spørgsmaalet om en Udvidelse af Undervisningstiden ogsaa her i Danmark for Alvor er sat paa Dagsordenen. I Begyndelsen